

**בומה שביט שופך את ליבו על „אל-על“, עובדיה ושרי הממשלה
הגוזזים עליה מוות, טוען שהוא יכול היה להבריא את החברה
תוך שנה, ומאשים את העובדים בהכנסת הממשלה לעניין**

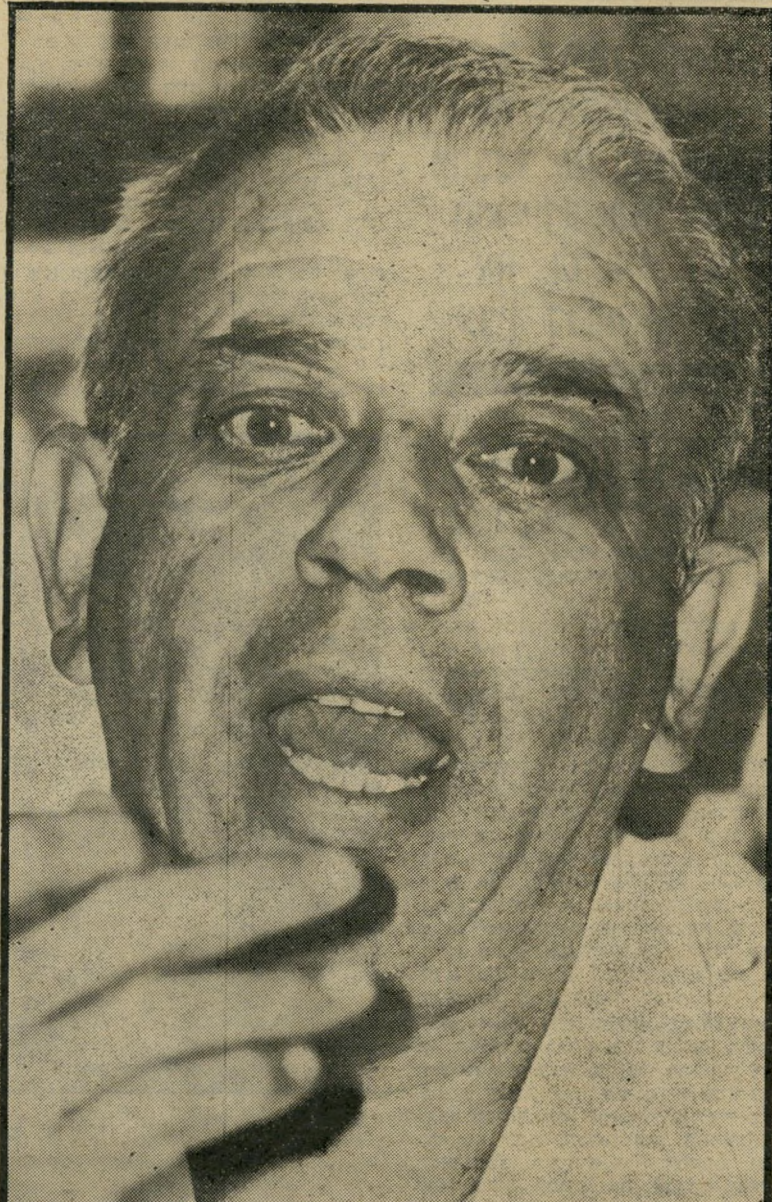
יש לנו נסיון עם ארליך
בפירוק. נראה אותו כעת
מפרק את „אל-על“. נראה
את הבולדוזרים מוציאים
את השאריח כמו בימית

על דבר יפה כמו
„אל-על“ לא כואב
הלב? אני יודע
שאפשר
היה אחרת!

עניין השבת זו צביעות.
למה לא סוגרים את
הסלואיזיה ביום השישי?
גם הסלואיזיה היא
עסק ממלכתי לאומי!

ריאיינה שרית ישי

אני יודע את האמת על
„אל-על“, אם אני אגיד
לך עשירית
ממה שאני יודע,
תהיי לבנה כמו לבנייה

הצבועים ואוכלי הנבלות
מחכים למכירת החיסול,
העיטים יעומו, כל אחד
יקח נתח בשד, ועם ישראל
ישאר עם הנבלה

שרי החירות אומר
שצריך למלא הסכמים
קואליציוניים. הוא שוכח
את ההסכם שלו
עם עם ישראל

העייטים יעוטו על

כבוד „אל-על“

הוא ניסה להתחמק. ניכר בו שאינו שש
לדבר בעניין „אל-על“, אך משפתח את
פיו יצאו המילים בשטף שאי אפשר היה
כמעט לעצור אותו.
הוא מתגורר בביתו המטופח שבאפקה
מזה 28 שנים. במוסך חונות שתי מכרי
ניות-מאר, אחת שלו ואחת של אשתו.
הוא אחד הבעלים של חברת „תנורי
שביט“, תעשיין עתיר נכסים. הוא קיבל
אותי לבוש במכנסי גברדין וחולצה לב

שורת, תמיד היה לו מה לומר, תמיד
נשמע בטוח בעצמו. כשהיה יושב-ראש
מועצת-המנהלים של „אל-על“, ידע כל
אזרח בישראל מיהו האיש החזק של
„אל-על“, „זה בגלל שאני רעשן“, אומר
בומה בצניעות אופיינית.
פגשתי אותו בביתו. לא קל היה
לי לשכנע אותו להתראיין. „שישה חר-
דשים אני לא אומר שום דבר, אז
שאתחיל להגיד דווקא להעולם הזה!“

התאחדות-התעשיינים ועל חברת „אל-
על“, והלך הביתה, לאפקה. „הצלחתי
להסתדר איכשהו בלי הדולר לשנה ש-
הרווחתי מחברת „אל-על“, ובלי הדולר
לשנה שהרווחתי מהתאחדות-התעשיי-
נים“, אומר האיש הנחשב לאחד מע-
שרי ישראל.
תקופת היותו יושב-ראש התאחדות-
התעשיינים היתה תקופה סוערת. הוא
התראיין כימעט מדי יום באמצעי-התיק-

לפני חצי שנה הוא עזב את „אל-על“. כש-
טילפנתי אליו מדי פעם כדי לשמוע
את דעתו בנושא זה או אחר, הוא נהג
לומר לי: אני כעת לובש את השחפ"ץ
שלי ויורד למיקלט, כי המשכיל בעת
הזו ידום.
בומה שביט. דינאמי, בעל כושר התי-
בטאות בלתי-רגיל, אינו נמנע מלנבל את
פיו כשצריך, חריף וחד כתער. הוריד את
מדי הקרב שלו, סגר את הדלת על